

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunii Cîle a Vânătorilor

O surpriză

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR

Sediul: Str. 13 Septembrie No. 85 — București
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

FEBRUARIE și MARTIE
: 1923 :

ANUL V
No. 32-33

PREȘEDINTE: N. Cosăcescu, inginer și profesor.

SECRETAR GENERAL: M. D. Soraba.

MEMBRI-CONSILIERI: N. P. Arabolu, Gh. Angheliescu, Colonel Toma Constantinescu, G. Combojorga, Circa Cesar, I. C. Danielescu, C. V. Deciu, Romulus Dimitrescu, Gh. Fântăneanu; N. Pârjolescu, Căpitan C. Marinoiu, N. Mărculescu, Maior P. Namian, Oprescu Florian; Inginer, I. Popescu, Rădulescu M., E. Savopol, Al. Spireanu, Aurel Velicu, Gr. Zane, avocat.

CENSORI: Lt. I. Diaconescu, Petre Tomescu, L. Moldoveanu, I. Brădeanu, C. Stănoiu, T. Halchiopol.

Publică articole cu
subiecte pur vânătoarești

Abonament 50 lei anual

trimite anunțuri
comerciale

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunii G-le a Vânătorilor

FEBRUARIE și
MARTIE 1923
Anul V

No. 32-33

Director:

M. D. SCRABA
Secretarul General al Uniunii

Redactor:

Căpitan C. MARINOIU
din artilerie.

Direcția și Administrația: Str. 13 Septembrie, 85. București

U. G. a. V.

Partea Oficială

Un răspuns tardiv, dar necesar

Abia acum — probabil prin bunavoința unui amic, care 'mi trimite Revista desidenței Uniunii, din Noembrie — iau cunoștință de copriusul unui articol al d-lui Racottă ca răspuns la cele scrise de mine sub titlul: «Spulberarea unei calomnii».

In prima parte a acestui răspuns, d-l Racottă repetă cele afirmate în raportul d-sale contra d-lui Scraba și de care ar fi de prisos să mă ocup, când justiția s'a pronunțat. Acțiunea civilă are alt rost; dar nici aceasta nu se vede până acuma, cu toate repetatele amenințări.

In partea finală însă, d. Racottă face cu mine o chestie personală, socotind că mă pune în cotrazicere cu criticele aduse legii actuale a poliției vânatului, prin faptul de a fi primit sarcina onorifică de inspector.

Mai întâi ceea ce nu știe d-sa, care abia acum se ocupă de asemenea chestiuni, e faptul că de la 1906, după promulgarea legii poliției vânatului, câțiva dintre noi, în dorința de a înlesni aplicarea acestei legi, am primit sarcina onorifică de paznic general pentru întreaga țară.

In legea dela 1906, s'a introdus pentru întâia oară dispoziția, prin care se da drept posesorilor permiselor de vânat a'și face și ei singuri poliția de stat, prin delegații de pasnici recunoscuți ca ofițeri de poliție. Și această dispoziție, care s'a introdus și în actuala lege, domină întreaga ei aplicare. Iată de ce toți vânătorii și societățile de vânatoare, se interesau de aplicarea ei.

Era dar natural ca noi să continuăm a primi aceeași sarcină onorifică și sub actuala lege; și mă măgulesc a crede, că nu dela d. Racottă dețin această favoare, cum se pare din răspunsul d-sale.

In afară de acestea, referitor la imputarea criticilor ce eu și mai mulți amici ai noștri au adus legii actuale, este un principiu elementar de ordine în Stat, că dacă o lege poate fi criticată, ia totuși trebuie să fie respectată.

De altfel acelaș lucru îl face și actualul consiliu permanent— din care face parte d. Racottă — când pe de o parte aplică legea; iar pe de alta se ocupă cu modificarea ei. Modificarea ei, este ia însăși o critică.

Criticile aduse pot ajuta consiliul în lucrarea sa; și dorința noastră este ca să iasă, din aceste modificări, o lege bună.

Cu aceasta sper că am încheiat amestecul meu personal, într'o discuțiune regretabilă la care n'am contribuit cu nimic, ori sunt cel dintâi doritor a o vedea sfârșită.

N. Cosăcescu.

ADUNAREA GENERALA

Uniunii Generale a Vânătorilor

Duminică, 11 Februarie a. c., a fost Adunarea Generală a Uniunii Generale a Vânătorilor. Lumea a început să sosească încă dela 8 jum. dimineată. Ambele saloane ale Cercului Vânătorilor din Calea Victoriei No. 61, erau neîncăpătoare cu toate că societățile de vânătoare din provincie, din cauza lipsei de comunicație n'au putut trimite delegați, care să le reprezinte la această impunătoare ședință.

* * *

La ora 9 dimineată d-l N. Cosăcescu, Președintele Uniunii, deschide ședința în aplauzele generale ale membrilor.

Domnia sa mulțumește mai întâi membrilor Uniunii, că au venit în număr atât de mare și spune că aceasta fiind prima Adunare după sciziunea de anul trecut, numărul cel mare de membri prezenți, dovedește care este adevărata Uniune Generală a Vânătorilor. Dragostea și interesul cu care am privit întotdeauna acest frumos și nobil sport al vânătoarei, și credința ce avem că aici, în această Uniune, sunt cei modești și harnici, m'a făcut să primesc situația măgulitoare de președinte, oferită de Consiliu după despărțirea de ceilalți, cu toată părerea mea de rău, de a vedea turburată una din cele mai frumoase inițiative, printr'o ceartă pornită din nemulțumiri personale. Și acum avem neplăcerea a ne explica întotdeauna, care este adevărata expresie a Uniunii Vânătorilor: noi sau d-lor?

Intr'o conversație particulară cu unul din membrii marcanti ai disidenței, mi s'a spus că am fi priviți la Palat, ca o disidență bolșevică prin faptul că nu le recunoaștem dreptul de a se socoti urmașa în drepturi a primei Uniuni Generale a Vânătorilor; și din faptul că M. S. Regele este Inaltul protector al disidenței, se deduce cu răutate că, prin urmare suntem ireverențios față de M. S. Regele.

Am protestat în numele meu și în numele dv. al tuturor, care nu amestecăm în certele noastre persoana Suveranului, căruia suntem recunoscători pentru protecția ce acordă sportului vânătoarei, fie chiar prin favoarea acordată unei grupări, cu care suntem în ceartă. Neînțelegerile rămân jos, între noi. Și de altfel n'aș fi primit a sta nici o zi în fruntea acestei societăți, dacă aș fi văzut aici, cel mai mic semn ireverențios pentru Acela căruia cu toții, datorăm cel mai înalt respect și devotament.

Or cum însă, am fost afectat de această învinuire fiindcă noi, cari n'avem nici prilejul nici deprinderea de a ne valora prin Inalta protecție, socotim de mare preț ceia ce facem, or putem face prin noi înșine. Și ceia ce dorim și pentru ce ne străduim, este de a aduce servicii tuturor societăților afiliate la Uniunea noastră, mai ales celor din provincie cari nu știu și nu pot îndeplini toate formele de aprobări și arendări, cerute de direcția vânătoarei din minister.

Fac aci, d-lor, o constatare. Cea mai mare nemulțumire a vânătorilor ca și a societăților de vânătoare sunt greutățile formalităților cerute la minister, pentru recunoașterea societăților, aprobarea statutelor și aprobarea contractelor de vânătoare. Și aceste greutăți provin mai ales din faptul că legea actuală, fiind lipsită de un regulament în care să se detalieze toată procedarea aplicării legii. Ministerul l'a suplinit prin dispoziții, cari nu sunt cunoscute de societăți; și nu pot fi cunoscute, cum ar fi bunăoară un regulament. De aceia atâtea nemulțumiri. Și or decâteori am avut prilejul, am rugat pe cei în drept, a face regulamentul, oferind serviciile mele cu cea mai mare plăcere. Dar cum se au în vedere însăși modificarea legii, se socotește că lucrări și cheltueli de prisos, publicarea unui regulament al legii actuale.

Vă rugăm însă pe toți cari aveți dificultăți, a ne comunica; și vom stărui să ne dea toate deslușirile și toate înlesnirile dela minister.

Terminând d-lor, aduc mulțumirile mele Comitetului de Direcție care s'a ocupat cu lucrările Uniunii și în special d-lui Scraba, a cărui muncă fără preget și cu totul desinteresată, a ținut toate lucrările la curent, făcând să apară regulat Revista Uniunii, lucrare care cere o muncă încordată și continuă.

D-l Scraba vă va prezenta un raport amănunțit asupra încasărilor și plăților pe exercițiul anului 1922-1923.

Dare de Seamă

(Raport pe exercițiul 1922-1923, prezentat Adunării Generale de d-l M. D. Scraba, Secretarul General al Uniunii.)

Domnilor,

Uniunea Generală a Vânătorilor înființată la 5 Iunie 1919, intră în al cincilea an de existență.

Adunarea Generală de anul trecut, după cum știți și Domniile-Voastre, alegând pe lângă membrii din Consiliu al căror mandat n'a expirat, un număr de noi membri, din toate clasele sociale, fără de pretenție de familie sau avere, domnii membri Consilieri eșiți la sort, n'a aprobat alegerea făcută și s'au supărat, considerând această societate, ca proprietate privată a fostului Consiliu de Administrație (! !)

Știți de asemenea cum toată ura acestor domni, s'a concentrat în persoana mea, pentru motivul că mi-am permis, pentru cauza dreaptă a tuturor vânătorilor, să desvălu Adunării Generale de anul trecut relele ce stăpâneau Uniunea, înscenându-mi un întreg complot și cum adresându-se Onor Parchetului de Ilfov, care în lipsă de elemente penale, le-a dat o lecție binemeritată, clasând afacerea la dosar.

Desidența Uniunii noastre prin uzurparea titulaturilor Uniunii și a Revistei, care sunt exclusiv și legal numai proprietatea Uniunii noastre, dela înființare până 'n prezent, au produs turburări și confuziuni păgubindu-ne moral și material, motive pentru care Consiliul de Administrație s'a văzut silit, să hotărască deschiderea unei acțiuni, la Tribunalul Comercial, în acest sens.

Domnilor,

Uniunea lovită sub toate formele în chiar existența sa, prin reducerea activității sale la 7 luni, în loc de 12 luni, Consiliul de Administrație, încurajat de sprijinul moral și material al Domniilor Voastre și au continuat, fără șovăire, drumul croit, rămânând cu toții, strâns uniți, sub steagul ridicat, manipulând în cursul exercițiului anului 1922/1923 suma de 109.543 lei 25 bani față de 94.986 lei 50 bani, corespunzătoare anului 1921/1922 și repartizată în modul următor :

1. Din taxele de înscriere în Uniune, s'au încasat anul acesta suma de 3530 lei.
  2. Din diferite donațiuni făcute Uniunii, s'au strâns suma de 9120 lei, față de 7832 lei, corespunzătoare anului trecut.
  3. Din comisionul furniturilor de vânătoare s'au câștigat suma de 2057 lei 25 bani.
  4. Din abonamente la Revistă s'au încasat suma de 17175 lei față de 10800 lei, corespunzătoare anului trecut. Remarc aci, ca la 31 Ianuarie 1923 se găseau în restanță cu plata abonamentului, atât pe anul 1921/1922, cât și pe 1922/1923 vre-o 4—500 membri, dela care sperăm a se încasa în cursul anului 1923/1924.
  5. Din vânzarea revistei prin depozitari, s'a încasat suma de 7665 lei 60 bani, față de 5309 lei 85 bani, cât se încasase în 1921/1922.
  6. Din anunțurile publicate în revistă s'au încasat 125 lei.
  7. Din editarea noiei legi de vânătoare, vânzându-se 291 exemplare, s'a încasat suma de 727 lei 50 bani.
  8. Procentele la suma de 1507 lei 05 bani, ridicată dela Banca Franco-Română, sunt de 67 lei 95 bani.
  9. Din vânzarea a 3857 exemplare din Calendarul pe 1923, editat de Uniune, în număr de 9857 exemplare, s'au încasat suma de 7714 lei. Diferința de 6000 exemplare, plasate pe la diferiți depozitari cu conturile nelichidate, urmează a se încasa în cursul anului 1923/1924.
  10. Din vânzarea lucrării d-lui Săvulescu se stornează suma de 200 lei, din situația 1921/1922.
  11. Averele Uniunii la 31 Ianuarie 1922, era de 61160 lei 95 bani.
- Deci totalul încasărilor pe exercițiul 1922/1923 se ridică la suma de 109543 lei, 25 bani.**
- Din această sumă s'au achitat:
1. Cu imprimarea Revistei, hârtia, clișeele, expediția etc. (până la 1 Februarie 1923) s'a cheltuit suma de 40091 lei, 05 bani.
  2. Conform votului Consiliului de Administrație din 1/12 1922 s'a restituit suma de 1290 lei.
  3. Cu imprimarea Calendarului pe 1923 (în 9857 exemplare și un clișeu) s'a cheltuit suma de 7575 lei.
  4. Cu transportul furniturilor de vânătoare, registre, ordonanțe de plată, chitanțiere, contosomațiuni etc. s'a cheltuit suma 1001 lei.

5. Cu convocările adunărilor generale pe anii 1921/1922 și 1922/1923, precum și a Consiliilor de Administrație, s'au cheltuit în cursul acestui an, suma de 1610 lei 90 bani.

6. Porto scrisorilor nefrancate, timbre pentru facturi, corespondența cu societățile și membrii Uniunii s'a cheltuit 19 lei 70 bani.

7. Cu acționarea în judecată a desidenței Uniunii noastre, s'a cheltuit până în prezent suma de 85 lei.

8. Pentru desfacerea prin depozitari a 3857 Calendare s'a plătit suma de 3085 lei 60 bani.

9. Pentru desfacerea prin depozitari a 291 exemplare din noua lege de vânatoare, s'a achitat suma de 291 lei.

10. Capital depus la Banca Agricolă, 39,000 lei, afară de procentele aferente.

11. Numerar aflat în casă, la 31 Ianuarie, 1923, este de 16494 lei.

Deci totalul plăților pe exercițiul anului 1922/1923 este de 109543 lei 25 bani, egal cu al încasărilor.

De aci rezultă că averea Uniunii la 31 Ianuarie 1923, este de 55494 lei plus sumele certe ce urmează a se încasa din vânzarea celor 6000 exemplare din Calendarul pe 1923, precum și restanța membrilor cu plata abonamentului pentru Revistă. La aceasta s'ar mai putea adăuga reducerea activității Uniunii la șapte luni în loc de douăsprezece.

De aci rezultă că cu toate piedicile puse în calea noastră, Uniunea, cu ajutorul și sprijinul Domniilor Voastre, a progresat din toate punctele de vedere.

Domnilor,

Consiliul de Administrație, Comitetul de Direcție și Comisia Censorilor, vă roagă, a lua în considerație cele arătate mai sus și a urma *ordinea de zi*, stabilită conform art. 17 din statut, care este următoarea :

a) Aprobarea bilanțului și descărcare a Consiliului de Administrație, a Comitetului de Direcție, a Comisiei Censorilor și a Secretarului General a căror sarcină a fost ușurată prin verificarea gestiunii de către un expert contabil, numit de Onor Parchetul de Ilfov, de gestiunea lor, pe exercițiul anului 1922—1923.

b) Complectarea Consiliului de Administrație și ratificarea cooptărilor făcute în cursul anului 1922—1923.

c) Alegerea Censorilor pe exercițiul anului 1923—1924.

Secretar General,

M. D. Scraba

Proces-Verbal No. 39

Adunarea Generală cu unanimitate de voturi hotărăște, urmând *ordinea de zi*, următoarele :

a) Aprobăm „Bilanțul” și dăm descărcarea de gestiunea exercițiului 1922/1923 atât a Consiliului de Administrație, Comitetului de Direcție, Comisiei Censorilor, cât și a d-lui Secretar General.

2. Se ratifică cooptările făcute de Consiliul de Administrație, în cursul anului 1922/1923,

3. Se lasă deplină libertate Consiliului de Administrație, a coopta în cursul anului 1923/1924. persoanele pe care le va crede de cuviință, pentru complectarea Consiliului.

4. Se alege în Comisia Cenzorilor pe exercițiul anului 1923/1924 pe d-nii: L-t I. Diaconescu, Petre Tomescu, Laurențiu Moldoveanu, C. Stănoiu, I. Brădeanu și Titus Halchiopol.

(urmează iscăliturile)

După ridicarea ședinței oficiale au urmat un schimb de vederi între membrii Uniunii între care: D-l **Em. Savopol** luând cuvântul, aduce elogiul d-lui Scraba și arată că munca desinteresată depusă de d-sa, atât la Uniune cât și la Revistă, dela înființarea acestei societăți și până 'n prezent, nu este îndeajuns de apreciată de noi toți. Dacă în adevăr că Domniilor Voastre vi se datorește existența Uniunii și a Revistei, nu e mai puțin adevărat, că ceea ce spunea chiar d-l Scraba în „*Darea de seamă*”, ne plata la timp a abonamentelor, e un blam pentru noi toți. Trebuie să punem cu toții umărul. Dacă d-l Scraba depune, fără nici un profit personal, munca și priceperea, suntem cu toții datori să-l ajutăm. Eu, Domnilor, fac începutul și depun suma de 2000 lei, în numele Cercului Vânătorilor, pentru fondul revistei și rog pe d-l Scraba ca această listă să fie deschisă prin Revistă pentru ca toată lumea după puterile fiecăruia, se contribuie la propășirea revistei, *care trebuie să trăiască*.

Ca rezultat al acestui apel, s'au strâns aproape 8000 lei.

D-l **N. Arabolu** mulțumește în numele Consiliului și al Adunării Generale d-lui N. Cosăcescu, iubitul nostru președinte, care pentru dragostea, munca și interesul cu care întotdeauna a privit acest sport, a primit să vie în mijlocul nostru, făcându-se și mai mult iubit de noi toți vânătorii,

căci iubit a fost de toată lumea pentru imparțialitatea și spiritul său democratic pe care l'a arătat cu prisosință în toate împrejurările. Vă rog să-mi dați voie, să fiu glasul Domniilor Voastre, urându-i ani mulți și fericiți.

* * *

Un grup de 50—60 persoane la coborârea de la Cerc, mergând la berăria „Curcă“ au ridicat câte un pahar de bere pentru Uniunea Generală a Vânătorilor, precum și în sănătatea d-lui Președinte și a d-lui Secretar General. Entuziasmul a fost de nedescris. E suficientă să dăm aci, câteva versuri improvizate în acel moment, de un camarad al nostru :

Vânătorilor din juru-ți,
De voești să le vorbești,
Trebue să iei cuvântul
In termeni vânătoarești :

«Domnul Scraba e Vulturul,
«Cu aripile de fier;
Ce nu cade nici-o dată
Nici cu gloanțe Breneker»

Redactor

Ecouri de la Adunarea Generală

Domnule Secretar General

Ceia ce voiam să vorbesc în Adunarea Generală a Uniunii, te rog să publici acum sub formă de scrisoare, căci atunci după cât bine știi, o gripă m'a ținut în pat și nu mi-a permis să fiu în mijlocul d-voastră.

Și iată ce ași fi spus eu atunci :

După înălțatoarea cuvântare ținută de d. Cosăcescu, Președintele Uniunii, care cu atâta competență desleagă problemele vânătoarești, să îmi dați voe D-lor să spu câteva cuvinte, nu în chestiune de specialitate ci într'o chestiune de ordin sentimental. Subiectul chestiunii mele îl formează însăși d. Cosăcescu Președintele Uniunii Generale a Vânătorilor.

Domnilor,

După Adunarea Generală de acum un an, când o parte dintre membrii Uniunii noastre, nemulțumiți că au fost înlocuiți au format o altă uniune cu o altă revistă, pretinzând că adevărata Uniune a Vânătorilor sunt ei, noi rămăsesem fără Președinte, deși Consiliul de ad-strație se formase. Atunci în urma propunerii mele, susținută și de d-l Scraba, Consiliul de Ad-strație ne împuternici pe noi doi, să rugăm pe d. Cosăcescu să primească președinția.

Grea ne-a fost misiunea, domnilor, pentru că desidența umpluse lumea că de partea noastră rămăsesse necinstea și abuzul. Pe d-l Scraba cel puțin îl denunțase parchetului că stăpâna situația în virtutea teroarei ce știa să desfășoare față de membrii Uniunii. Asta era situația atunci și ușor de înțeles că noi ceream d-lui Cosăcescu să patroneze cu persoana sa, o adunare de hoți, o ceată de cleptomani sau trânji sufletiești ai mahalalelor, cum ne recomanda desidența prin revista lor.

Să fim cinstiți și să spunem pe față ; cine dintre d-v. ar fi primit o asemenea situație ? Cine dintre d-v. ar fi dat cu piciorul unui trecut de muncă pe terenul scolastic și politic ca al d-lui Cosăcescu, numai de dragul sportului vânătoarei ?

Eu cred că nici unul nu a-ți fi primit, mai ales că angajându-te într'o situație ca cea ce propunem noi d-lui Cosăcescu, însemna să declari războiul unei clase de oameni, care în țara noastră sunt și cei mai puternici, sau mai bine zis «factotum». Nici unul dintre d-stră, n'ar fi avut curajul să-și propue să lepede un trecut și să sfideze un viitor, numai pentru plăcerea de a fi vânător.

Ei bine, domnilor, d-l Cosăcescu a primit să patroneze această strânsură de oameni, care astăzi suntem noi toți, fără să se întrebze mai întâi, dacă făcând pasul, nu-și distruge, pe lângă trecut și viitorul social sau politic cu seninătatea omului, care ridicându-se prin muncă și numai prin muncă cinstită, intensă și tăcută, cunoștea piedecile evoluției oamenilor săraci în familie, și'n avere și știea armele ce se întrebnuțează de clasa de sus, atunci când ea și-a pus de gând să reușească cu ori ce preț într'o chestiune, mai ales de amor propriu, cum se prezenta cazul.

Fără să cerceteze, d-l Cosăcescu a înțeles de la început că noi reprezentăm clasa oamenilor fără putere socială, a celor cinstiți însă și mulți, dar insultați tocmai pentru că îndrăsnisem să ne așezăm de-a curmezisul celor atot puternici.

Iată d-lor ce am avut să vă spun și iată pentru ce mi-am rezervat dreptul să vă vorbesc în această chestiune, numind-o sentimentală.

De dragul unei clase de oameni calomniați și lipsiți de protecția socială cum eram noi, d-l Cosăcescu a primit să întărească cercul și să-l oțelească, ca împreună cu noi, să ridice cortina dintre cele două tabere ca să arate opiniei publice, că în tabăra desidenței se încăpușase calomnia și sfidarea: iar în tabăra noastră, sălășuia adânc cinstea și dreptatea socială. Și odată lumina făcută, domnilor, lucru a fost foarte ușor ca să ajungem la această frumoasă Adunare Generală, unde prin numărul d-stră covârșitor, aruncați o ultimă privire plină de compătimire celor care acum un an, ne-a declarat război de culise sprijinit pe nume mare și milioane multe, d-l Cosăcescu iubește adevărul și lumina ; noi trebue să-l iubim pe d-sa, ca să coordonăm mișcarea începută de acum un an, care ne duce așa de sigur la isbândă și progres.

În numele d-stră și acelorialte sute, care neputând lua parte la această Adunare, sunt cu sufletul în mijlocul nostru, mă adresez d-lui Cosăcescu președe înțele adevăratei Uniunii Generale a Vânătorilor zicând -i : să ne trăești cu aceiași credință, cu care aperi dreptatea și să fi sigur că solidaritatea noastră, nu te va părăsi nici odată. Stăpânești astăzi dragostea tuturor vânătorilor români și te rugăm să o păstrezi cu aceiași putere cu care ai știut să-o câștigi, și fii sigur că dușmanii noștri de eri, nu vor întârzi să ne ceară pretenia de odinioară ; iar d-stră, să vă întinză mâna ca unui victorios !

A. Velicu,

CALENDARUL VÂNĂTORULUI

(FEBRUARIE)

Se pot vâna :— *Sitari, becaține, lebede, gășle, rațe și ori ce vânat de baltă.*— *Animalele stricătoare și păsările răpitoare.**Suntem în sezon mort. Gândiți-vă la armă, la munițiuni pentru la vară, la câine etc. etc.*

Strigătul de alarmă

Cerbul rănit de moarte, după multe efortări ajunge în poiana în care s'a născut și aci clătînându-se cade !...

Era în asfințitul soarelui, când cu închiderea genei de lumină roștatică, a închis ochii pentru totdeauna, seofând ultimul muget, care îngânat lin de ecoul pustiului de munte, se leagănă pe aripele zefirului de seară, până se stinge în undele cristaline ale pârâului din vale, unde nobilul animal își răcorea sufletul, când era în viață.

Dormi în pace ! ai căzut ca un erou, făcându-ți datoria, vestind fraților tăi, pericolul ce-i amenință.

Sculați fraților !

Suntem loviți cu cea mai mare furie în cultul nostru, în sfânta noastră religie de vânători.

Pericolul ce ne amenință e mare, căci securea de astădată, nu e singură, ci este purtată de unii din frații noștri vitregi, care prin surprindere alcătuiind, o lege a vânătoarei, care n'a fost cercetată de nimeni, căci nimeni nu se aștepta ca o lege a unui sport de diletanți să știrbească drepturile sfinte de proprietate, garantate prin constituție, au reușit ca să se voteze și să o pună în executare în sfânta noastră țară, unde până acum vânătorii : *Vodă, boierii și țărani au trăit ca frații și la vânătoare și-au împărțit merindele între ei.*

Acești pseudo-coconași apărui decurând în arenă, dacă i-am scutura să le vedem blazonul, mi-i frică că și-ar pleca capul cu rușine, căci în timpul când bărbații credincioși țării și Dinastiei sale, s'au strâns sub cutele drapelului și au plecat să moară apărându-și drepturile sfinte de moștenire dela Traian și

Avis

Cu numărul de față, Uniunea intră în al cincilea an de existență.

Față de sacrificiile ce Uniunea le face pentru orgă-nul ei de publicitate : „**Revista Vânătorilor**“ fie care e dator a-i da sprijinul, trimițând abonamentul

Pentru înlăturarea oricărei confuzii, rugăm a se trimite mandatele precum și orice corespondență numai la sediul Uniunii: **Str. 13 Septembrie 85 București.**

Decebal, sau în triunghiul morții, să bea ultima cupă de vin moștenită dela strămoșul Decebal, — câți din acești blazonați, nu se bucurau de privilegiu pe unde se găseau, și poate câte batjocuri nu vor fi rostit la adresa neamului Românesc în schimbul acelor privilegii.

Am zis ! *S'a făurit o lege de privilegii, supranumită a vânătoarei, care a zdrobit dreptul de proprietate, garantat prin Constituție.. Legea legilor.*

Să concretizăm prin exemplul următor :

Cineva are 90 hectare de pământ și are cultul vânătoarei. Ei bine ! El nu poate vâna pe pământul lui, fiindcă legea privilegiilor, i-a ridicat dreptul de proprietate în ce privește vânătoarea, prin articolul 5 și trebuie vrând, nevrând, să-l cedeze blazonatului vecin, care are peste 100 hectare, căci Sardanapalului nu-i ajunge numai ce are, vrea să înghită totul.

Dar dacă răzășul celor 90 hectare se încapăținează și zice :

„Eu sunt stăpân din tată în fiu pe acest petec de pământ și legea legilor, *Constituția țarei* spune că, nimeni n'are dreptul să mă atingă în drepturile mele. Eu voiesc ca nimeni, afară de mine, să nu calce pe el, căci așa mi-a lăsat tata cu limbă de moarte, urmele lui să nu fie călcate decât de mine, fiul său ; iar nu de streini“.

Ce s'ar întâmpla ? Iată ce poate aduce actuala lege dintr'un om cinstit...

O Doamne ! cum acești inconștienți samănă vânt, dar ei nu știu proverbul : *că cine samănă vânt, cu lege furtună.*

Prea mult curaj unguresc au moștenit, numai să nu li se întâmple ca, croitorul să știe mai bine decât ei, unde este inima ungurului, și iată despre ce este vorba :

CHASSE & PECHE

L'un des organes sportifs les plus répandus.

CHASSE, CHIENS, PECHE, HIPPOLOGIE, AVICULTURE, etc.

DIRECTION: I, Avenue de la Toison d'Or. BRUXELLES (Belgique)

DEMANDEZ DES NOS SPECIMENS.

Pe timpul feudalismului, un baron maghiar primește ordin ca cu suita sa, să fie gata de războiu. El chiamă îndată pe croitorul castelului și-i dă ordin să-i coase la hainele de războiu la piept, două plăci de oțel, pe care le păstra dela strămoși, pentru apărarea pielei ungurești.

Croitorul cam surd, văzând că plăcile au forma a două bazoane de pantaloni, le-a aplicat cu multă grijă la pantalonii de război, și împachetând hainele le-a așezat pe scaun lângă patul baronului.

Noaptea sună alarma. Dușmanii atacă. Baronul se îmbracă repede, încalecă pe cal și la luptă.

Dar vai, oștile lui sunt zdrobite, — el fuge călare ca un erou prin niște vii. Dă să sară un gard, însă ne mai având echilibru din cauza prea multului curaj unguresc, cade de pe cal, și rămâne atârnat în gard, cu partea posterioară în sus.

Cavaleria dușmană sosește, vede un cadavru atârnat în gard și în batjocură aruncă o lovitură de lance, dar nici o mișcare.

Cavaleria dușmană se depărtează. Intr'un târziu noaptea, baronul venindu-și în fire, o ia la picior ca un epure prin umbra gardului, îngânând odată cu clănțanitul dinților:

«Doamne Dumnezeu, croitorul a fost salvarea mea, — cum a știut el unde stă inima ungurului?»

Cine strigă prin reviste „Tâlharii“?

Tocmai ca borfașii când sunt prinși și fug, — când lumea strigă dupe ei: *prindeți hoții*, — hoții, fugând înaintea mulțimei, strigă mai cu foc: *prindeți hoții*.

Acești blazonați cari au monopolizat vânatul numai pe seama lor căci hotărât, *cine nu este din tagma lor, nu poate arenda un teren de vânatoare*, fiindcă trebuie să aibă autorizațiunea stăpânirii, pentru orice tranzacție, licitație, sau învoială cu proprietarul, iar lor li se cesionează de minister toate pădurile, toate terenurile, fie ale Statului, fie cele colective comunale pe prețuri de nimic, *pe motivul că ei sunt protectorii vânatului*, deși alte persoane, poate cu mai multă milă de vânat, au oferit prețuri înzecite.

Nu voiesc să le ofer titlul pe care ei l-au dat vânătorilor, dar cred că-l merită cu prisosință tagma lor, — și unde voiesc ei să ajungă înăsprind spiritele între vânători, nu știu.

Să bage bine de seamă, că balanța nu afârână mai greu de partea lor, căci mulțimea nu este cu ei, — nu e nevoie să aștepte ei sosirea veacului cum o anunță în faimosul articol.

Uraganul va sosi peste ei cât decurând; *când se va alcătui o lege dreaptă a vânătorei*.

Când dreptul de proprietate al oricărui teren, garantat prin Constituție va fi numai al proprietarului. Când fiecare persoană care nu are la trecutul său

nici o faptă infamantă, nu a fost falit niciodată, va putea fi liber să iscălească un contract de arendare al unui teren de vânatoare, — când respectul epocii de reproducție va fi sfânt pentru toți, măcar cum era în legea veche și chiar când nu era legea, din bătrâni am pomenit marele respect pentru epoca de reproducție, — iar nu ca în actuala lege unde prin aliniatul 1 și 2 de sub art. 21, blazonaților, li se dă voie să ucidă chiar în timpul epocii pentru respectul reproducțiunii, orice vânat până la cerb și cerbuș damă, de ambele sexe în scopul regenerării.

Acestor blazonați nu le mai plac cerbi din munții noștri și ai Ardealului, cum sunt construiți la picioare, — prea fug repede, și de aceia trebuie să-i ucidă la *pânda cavaleriească* în timpul reproducției, sau când e cerboaiica cu pui. Bravo regenerare! așa mai înțeleg și eu.

De ce oare în timpul când e oprită vânătoreea de cerbi, acești coconăși neastâmpărați nu se duc să dea bună dimineața lui moș martin, la zmeură?

Nu trebuie să se lase nici un minut de toleranță, celor ce au călcat drepturile sfinte.

Fraților deșteptați-vă, căci vă veți pomeni curând cu brațele încătușate după sistemul baronilor maghiari.

Faceți să se știe, că legile drepte sunt sfinte pentru poporul român, conștient de datoria lui, după cum a probat-o, și deci *jos cu această lege arbitrară*, care are aparența a se impune ca în Ardeal, pe timpul unurilor, cu vârful baionetei și glonțului, din carabina jandarmului maghiar.

Să se stăruiască dar la Parlamentul țării, legea să fie modificată în spiritul Constituției, adică fiecare proprietar să aibă drepturile neștirbite asupra pământului său.

Să se respecte absolut epocile de reproducție.

Copoiul să fie liber peste tot în epocile permise măsură care ar stărpi animalele stricătoare și ar da puțința înmulțirii vânatului nobil.

Ogarul să fie scos din rândul cânilor de vânatoare cu sancțiune obligatorie pentru toți vânătorii ca să-l împuște când îl va întâlni pe câmp.

Legea să fie egală pentru toată lumea. Jos privilegiile.

Aceasta ar fi o lege dreaptă care s'ar impune cu sfințenie pentru or ce vânător și nu ar trebui atâta pleiadă de funcționari birocrați care nu se pot plăti, din toate taxele aceste mari asupra vânatului, la un loc cu arenzile ce se încasează dela pădurile și moșiile Statului.

Jos Capitolul 18 din lege.

Executarea legii să fie lăsată în sarcina organelor

Le Chien Revue mensuelle illustrée des amateurs de chiens de race.

Direction : 5, Place du Corbeau, Stransbourg

care execută dispozițiunile codului penal, depăr-tându-se puterea privilegiatilor dela inspectorate, care după cât se vede n'au adus nici o îmbunătățire, în schimb însă au acaparat fără licitație toate pă-durile Statului și toate terenurile colective comunale pe pref de nimic fără licitație publică și unii din ei se știu ei, cei cu musca pe căciulă, au vândut epuri pe piață, nemai având ce face cu ei, pe când vână-torii independenți, cari n'au perie la vârfurile dege-telor, stau cu inima împetrită așteptând desnodă-mântul fatal al acestei legi de privilegii

Și ca cerbul rănit de moarte, dau ultimul meu strigăt de alarmă: Jos această lege.

Timișoara

I. Ursan

Unde sunt iepurii ?

În sfârșit, am apucat zile ca să vedem ce face nu se putea crede. Cine ar fi cutezat să spună vre-o dată, că în nesfârșitele câmpii și crânguri ale frumoasei Românie, să ajungă timpul când n'ai să mai vezi un iepure. Nu știu dacă acel prevăzător, ar fi fost luat în răs, dar ce face știu e că astăzi, ca modest și ade-vărat vânător, nu mai poți avea mulțumirea, ca după oboseala unei zile de răscolit vre-o câmpie, care te-ar atrage prin poziția ei, să te înapoiezi cu un iepure în geantă. Dar mă veți întreba: Unde sunt iepurii care dădeau năvală iarna prin sate, care intrau în arma-nele boierești și care aveau curajul să stea chiar pe marginea drumului de fier.

Ei, astăzi nu mai există. Sunt extermina. Astăzi poți căuta prin locurile pe care le crezi cele mai tănuite, cele mai depărtate de sate și de gări, și vă veți convinge de cele ce afirm.

Adevărata cauză o las să o găsească, totii acei care s'au convins personal de această stare nenorocită, și dacă mulți ar fi aceia, după modul de judecată al fiocăruia, va ieși la lumină adevărul.

Mai zilele trecute tot așa, după ce am țesut câmpul în lung și în lat, toată ziua, nu am avut norocul să zăresc un iepure, nici cel puțin să văd vre-o urmă pe zăpadă. O luasem descourajat către sat, când la o răspântie, dădui cu ochii de moș Ivan, bătrân vână-tor și fost pădurar. Bucuros că mă 'ntâlnii cu un tovarăș, pe care nu-l văzusem de mult, mă opri să mă schimb cu el câteva cuvinte. „Bine moș Ivane, ce Dumnezeu, de nu se mai zărește picior de iepure? Alți ani dacă-ți aduci aminte, nu plecam de pe aici fără vre-o 2 sau 3 în câteva ore“.

Omul căzu puțin pe gânduri și începu: «Așa e boierule, drept e ce spuneți D.-voastră. Iacă eu umblu mai toată ziua pe câmp, dar și eu m'am luat de gân-duri. Parcă au intrat în pământ. Mi-am tot dat cu socoteala, ce o fi de au pierit. Și-mi ziceam, de ca omul prost: lighioana asta s'o fi înmulțind ea peste măsură de a rămas și vorba, dar nu mai poate pri-didi boierule. Satul e plin de pușcași. Care s'a în-tors din rezbel, a venit ori cu vre-o șuștea de armă

ori cu 2-3 ogari. Apăi ei n'au socoteală. Primăvara la grâu verde, cum se inserează numni ce auzi, bang, bang. Apoi nici suflet n'au oamenii așa, mare cu-coane. Pușcă el lighioaia cu burta plină de pui! S'a 'răit omul după răzbelul aista. Nu se mai teme de mânia celui de sus. Apoi Duminica și sârbătoarea, numa ce vezi câte 5-6 flăcăi, călări cu ogarii între cal. Cum a sărit săracu cum l-a întins ogarii din toate părțile. Unde să-și mai găsească loc? La câmp vai de el, la pădure și mai rău. Cum a apucat de s'a pus un pospai de omăt, numai ce vine poruncă la pri-mari sau jandari, să scoată 100 de oameni pentru bătae. Inconjură pădurea la 2 pași om de om și-o mătură, boierule, ca cu târnu. De atâtea chilomane, fuge tot ce o fi lighioaie, oarbă peste pușcași și rar care mai scapă cu vr'un picior rupt. Păi la câmp cu ogarii, la pădure cu bătaia de unde să mai hie. Il ști pe nea Grigore? Ala de, care ține pe fata pre-ceptorului. Mai acu săptămână tot așa ne apucaram la vorbă. Unde-or fi, de au pierit, ne întrebam amân-doi? El își da cu părerea că a fost vre-o boală vre-o molimă de, cum au oile; vărsat, gălbează. Dar astea sunt scornite acum, cucoane“ pe vremea când um-blam și eu în vânat nu se auzea de așa ceva. Eu cred tot așa cum am zis: au pierit de boala puștei... De, boierule, așa îmi dau și eu cu părerea, ca omul mai prost.

Am ascultat cu multă atenție și dragoste cuvintele rostite din gura bătrânului Ivan, și am găsit în jude-cata simplă a acestui om sincer mult adevăr și lu-mină.

Modul cum vedea el lucrurile era destul de clar și plin de înțelepciune. Omul judeca desinteresat. El era scos din cauză. Vedea prin prisma clară și prin fil-trul celor 75 ani pe care îi ducea în spate. Fusese în vremea lui un țaran deștept, desghețat, și nu era de mirare, că un cap cu plete albe al unui om simplu, credea lucrurile tocmai așa cum sunt.

Și am convingerea că dacă nu se va lua nici o măsură și se va continua cu această stare de lucruri, va veni cât de curând vremea să auzim că la cutare vânătoare cu bătaiasă s'a împușcat 3 iepuri, cum auzim acum fără să ne mirăm, că la o bătae s'a împușcat trei lupi.

N. Mărculescu.

Crengi uscate

(Schită).

Moartea unui vechiu tovarăș de vânătoare, mă dus până la cimitirul din valea orașului, unde l'am așezat spre odihna de veți.

N'am putut să stau până la îndeplinirea tuturor formelor creștinești. Uruitul lugubru al pământului rece, ce cade în clipa înhumării, mă inspăimântă! Ultimile evocări ale familiei îndurerate îmi închiagă sufletul și mă simt parcă, pe altă lume.

Insoțit de câțiva prieteni, am început să ratăcim prin fundul cimitirului, cetind, ici colo, câte o duioasă inscripție de pe vechile morminte.

Pe un mormânt, nou încă, fără niciun semn de cruce, zărirăm un mănunchiu de flori de câmp, de care atârna un mic bilețel.

Ne-am îndreptat spre el, am ridicat mănunchiul de flori și am citit conținutul. Am rămas câțva timp ațuiriți, pare că cu toții, de durerea celui ce 'l scrisese. Curioși, am chemat pe bătrânul paznic al cimitirului, care ne spuse că, mormântul fără cruce, e al unui tânăr boier, dela țară; iar florile cu scrisoarea, sunt aduse de dimineață, de un vânător, care era însoțit de doi câini de vânatoare și că, după ce a pus pe mormânt florile, a plecat spre câmp.

Am recitat cu toții cele câteva rânduri scrise pe bilețelul atârnat de mănunchiul de flori. Indureratul scria fostului său tovarăș, cam următoarele: În zorii unei zile frumoase, trec spre miriștele, unde altă dată, le răscoleam împreună. Acum singur...!! în drumul meu, ți-am adunat după câmp flori, din acele cari i-ți plăceau ție și pe care le adunai tu, seara când ne re-întorceam spre casă.

„Tric“ al tău, e cu mine, e singura mângâiere ce mi-a rămas în urma ta și pe care, îți jur, că-l voi îngriji ca și pe mină însumi.

Redeșteptat din încălcirea de gânduri ce-mi produsese cetirea acestor epitafe, mi-am adus aminte că trebuie să vizitez și mormântul mamei mele, la căpătâiul căreia să spun o rugăciune isvorâtă din recunoștința mea veșnică, pentru odihnierea sufletului său.

Insoțit de amicii mei, m'am îndreptat spre el, — l'am găsit repede în fundul cimitirului, — singura cruce de lemn sărăcăcioasă, între somptoasele monumente de marmoră. Acest mormânt reprezintă realitatea, în viață ca și după moarte, omenirea nu poate fi la fel! M'am descoperit, cu sfințenia celui mai iubit copil, am spus o rugăciune din acele pe care le învățasem dela dânsa, și pe când prietini mei, se închinau ca și mine, am rupt câteva crenguțe uscate, dela capul mormântului și cu una din ele am început să răcăi, printre tulpinele de lalele semănate pe mormânt, care erau încălcite și acoperite cu iarba putrezită, — spre a le putea face să guste și ele soarele dulce al dimineții.

Printre tulpinele de flori, am găsit culcușul unui iepure, pe a cărui margini se mai găseau încă perii căzuți din blana lui. Aci, se vede că, iernase el, în liniștea cea mai desăvârșită.

Un întreg proces de gândiri, mi-a sîredeit atunci creierul, și mă întrebam: cum se face că tocmai aci, la mormântul mamei, să-și facă el culcușul de odihnă?, — este oare vre-o legătură între viață și moarte? Cunoște animalele sălbatece vre-un secret al naturii?

La toate acestea n'ași putea răspunde; un singur lucru îmi amintesc însă:

Pe când eram la țară, servitorii noștri, crezând că fac plăcere mamei, îi aduceau veșnic primăvara, pui mici de iepuri, pe care îi creștea până deveniau mari și le dădea drumul pe lanurile de grâu.

Să fie aceasta oare vre-un trimes al recunoștinței din trecut . . . . .

Insoțit de prietenii mei, am plecat spre oraș, în timp ce, cele două lumânările de ceară dela mormântul mamei ardeau, ducând cea mai duloasă amintire a acelei zile.

G. Iacob dela, Putna.

Focșani 1923.

Despre arme

Câteva cuvinte asupra armelor de vânatoare

Având în fața noastră un număr oarecare de arme de vânatoare, diferite fabricațiuni străine, vom distinge fără greutate (vorbesc aici de ochiul unui experimat sau încercat vânător) că aceste arme se deosebesc între ele, fie prin calitatea țevelor cât și a oțelurilor sale (adică *platines*), prin mecanismul de legătură a țevelor de așa zisă basculă, prin executarea îngrijită a fabricației pentru fiecare piesă din complexul armei de vânatoare, prin metalul din care s'a lucrat arma, cât și ornamentația acestui exterior.

În chestiunea percusiunii, nu voi vorbi aici, decât în privința armei cu „foc central“, aceasta, după credința mea, fiind cea mai perfectă alegere, deși arma cu „ac“ s'a îmbătrânit cu desăvârșire, ea persistă a trăi?

Arma foc central permite o încărcare și descărcare rapidă, căci extractorul ne înlesnește scoaterea cartușelor trase cât și virgine. — Cocoșele se pun singure în „piedică“, și fără voința noastră exercitată asupra trăgacilor, ele nu fac nicio mișcare.

Oțelurile unei arme fine prezintă de multe ori, o adevărată artă în executarea lor, prin diferitele piese ce le compun, fie prin curbațiuni meșteșugite, fie prin aurirea sau argintarea lor, ferindurile astfel de agenții dăunătorii, și câte altele.

Dintre multe alte țevi de armă pe care le cunosc, mă refer în special la „oțelul decarburat“. — Mulți vânători țin cu ori ce preț a avea în mână o armă de oțel „damasc“ sau „ruban damasc“.

Ori printr'o armă de vânatoare, nu ținesc a avea altceva, decât posibilitatea de a trage la distanțe mari, de a fi concentric fiecare lovitură trasă, să reziste presiunelor dezvoltate de gazele pulberii fără fum etc. — Ori în acest caz nu am găsit decât țevile din oțel decarburat. — Căci, oțelul decarburat, prin decarburarea sa și prin perfectă condensare, capătă o omagenitate perfectă, rezistând astfel la marile presiuni dezvoltate, cât și asupra elasticității sale.

Probă că acest nou metal în industria armelor de sport a luat avânt și că e fără rival, sau făcut experiențe în fabricile „Krupp“ de Esen dovedind că acest oțel este perfect de bun la fabricarea armelor de . . . . . război!!

Și deci, jată unul din motivele pentru care avem în armatele diferitelor state, arme din acest oțel!

Așa, bună oară, nu mai vorbesc de excelențele fabricate ale caselor din străinătate ce produc arme

foarte mult căutate și al căror preț înainte lui 1914—1915 atingea (pe atunci) sume respectabile.

De exemplu; „oțelul lucrat de Greener“ (Greener fluid pressed Wrought Steel) sau oțel *Siemen's* (Siemen's Steel) sau oțel *Cockerill* renumita marcă „cocoș“ ori renumitul „oțel Krupp“, marca pe care o cunoaștem foarte bine cele trei inele sau căinele,

Am arătat aceste 3—4 fabricate ca cele mai pline de garanție în uzul lor, din toate punctele de vedere.

Aceste arme fiind „matematic“ lucrate și încă de lucrătorii încercați, nu are defecte care mai târziu poate expune arma la întâmplări chear fatale.

Nu pot fi trecute cu vederea aceste arme, din cauza atenției cu care se lucrează și a multelor examinări la care este supusă.

La armele de precizie fie cal. 12 fie 16 etc. am observat una din țevi mai strâmtă (țeava din stânga) pe care noi o numim «Choke-bor (sau Choke-bor)». Acest Choke-bor, nu-i altceva decât strâmtarea armei de gura sa cu 2 c. m. a cărei executare cu 2 c. m. mai strâmtă, are motivată aceasta, că țeava astfel construită, bate cu mult *mai departe și mai concentric*.

Dacă vroim a trage cu corpi solizi (gloanțe sferice) cu arme din acestea enumerate mai sus, plus, că armele având stânga «Choke-bor» și fără ghinturi, le expunem la transformări apreciable în rău. Dar totuși pentru ele există corpi solizi numite «*Brenneke*».

Aceste gloanțe formate prin amestecul cositorului cu rezidiri de plumb au o culoare albicioasă și sfărâmicioasă, în cazuri de loviri brusce de mare greutate, prezintă pe totalitatea dimensiunii, spirale în basorelief, având ca motiv învârtirea lor în cavitatea țevei, cât și în vidul de pătruns. Sunt recomandate la vânatul mare; porci, cerbi, căprioare etc.

Pentru a avea lovituri sigure cu o armă, nu-i necesar ca arma să fie de o perfectă fabricație fie ca executarea sa cât și a materialului, dar este în strânsă legătură aceste lovituri cu cartușele pe care le încărcăm. Am avut ocazia să văd în mâna unui vânător o armă absolut perfectă din toate punctele de vedere, dar era considerată de purtător ca . . . . defectuoasă! Dece? Prin faptul că posesorul acestei arme perfecte, neglija atenția ce trebuia dată la confecționarea cartușelor cu care hrăneă — să fie așa — arma.

Este știut că încărcătura variază la plumb—alice etc. După temperamentul fiecărei arme în parte. Fie că se întrebuințează prea mult praf (pulbere), că se pune prea multe alice, sau că, bură grasă lasă „*fuite des gaz*“ sau că nu se respectă acel «*à plomb*», aceste toate mici amănunte de detaliu nu fac de cât a contribui la mărirea numărului de focuri în „*Wied*“.

Și deci, arma cea mai superbă primește sentința foarte crudă că, este o armă . . . . defectuoasă.

În cea ce privește întreținerea așa zisă «*higena armei*», am obișnuit ai face spălături cu apă ferbinte în clocote, cu un mic dozaj de săpun ordinar (comun) până când lichidul ese perfect încolor. După

care vine la rând, petroleul și vasilina sau uleiul special.

Intenționat am exclus din corpul acestui articol, felul de a încărcă cartușele, cum trebuie a fi altele, pulberea, chestiuni de dozaj etc. pentru a nu ocupa un prea mare spațiu din „*revista noastră*“ care poate aștepta articole cu mult mai «valoroase» ca al subscrisului:

Cer ertare (nu scuze) vânătorilor mai bătrâni ca mine, a căror vederi nu le-am împărtășit aici.

Și pentru a fi mai explicit, în alegerea titlului ce am dat rândurilor de față, lămuresc pe cei ce mi citesc articolul că, prin «*Banc d'Eprouves*» am arătat arma de vânătoare și încă mai mult «încercările oficiale la care se încearcă o armă de acest zeu».

Este un fapt știut că, armele ce poartă pe basculă sau țevi 3 ștampile presate sunt pentru „*pudră neagră*“ iar cele cu 4 sunt pentru «*P. V.*» pulbere fără fum.

Încercările se fac su câte 2-3 încărcări normale și dacă rezistă la gazele dezvoltate din această grozavă încărcătură, capătă liberă comercializare, eliberarea unui certificat, și împreunarea ștampilelor de mai sus etc.

Horia C. Bucovineanu
Publicist

Urșii Moșului

Era într-o prea frumoasă seară de Septembrie. Soarele apnea, mângâind cu ultimele sale raze crestele munților și vârfurile brazilor din pădurea seculară, care se pregăteau de culcare. Masivul bătrânilor Carpați strălucea în mii de lumini, — albastre, roșii, violete..., făcându-ți impresia de imense cristale, făcându-te să lauzi pe Creatorul atâtor minunății, și te simți fericit, de a fi vânător, având prilejul să cunoști natura curată, în farmecul ei desăvârșit. Aici în creierul munților, în mijlocul pădurilor ursul virgin, neprofanat încă de piciorul omenesc, unde în sihăstria sa, n'are de ce se teme și unde sperioasele căprioare străine în cârdui, pasc liniștite iarba plaiurilor înverzite și presărate de mii de floricele, asemuitoare unui covor admirabil, țesut cu o măiestrie rară și presărat cu perle de rouă.

Seara sosise și-și cobora aripele-i răcoroase pe pământ, învăluindu-l cu o mantie neagră. Chiar și micile păsărele, oaspeții codrului, încetaseră de a mai aduce înnurile lor de slavă, Creatorului-Atotputernic, astfel că niciun zgămot nu se mai putea distinge prinprejur, afară de melodia fermecătoare a micului izvor de munte, care-și cobora undele-i vorbitoare la vale, aducând sărutul munților, șesului îndepărtat.

Vânătorii se adunaseră în jurul focului, aprins la la repezeală de iscușii țărani pădurari, și ca de obicei începură să curgă acuma, ca și altădată snoavele vânătorești. Se ntreceau brânzoi, cari niciodată nu lipsesc dela asemenea ocazii, care mai de care, povestindu-și isprăvile, cum unul a împușcat două

prepelește dintr'un foc, altul potârnichea de pe pom, al treilea sitarul în Ianuarie, al patrulea iepurele la două sute metri și apoi multe de felul acesta. În fine, ce să vă mai spun, tot aventuri din astea extraordinare, tot una și una, la care fiecare se întreceau să spue și el ceva. Dar la urma urmei, tot trebuiră să sfârșească odată, după ce și epuizaseră imaginația destul de fertilă, așa că conversația începu să devie mai banală,—când unul dintre camarazi observă pe un bătrân pădurar, vânător de meserie, care nesinchisându-se de nimeni, sta singur deoparte. «Măi bădico! îi grăi domnul dela oraș, întorcându-se spre el, «ia mai spune și d-ta, una de ale dumitale, că noi am isprăvit cu ale noastre». «Păi de, domnilor, cu dragă inimă v'ași spune, dar dacă n'am ce...» «Ei și dumneata» făcură toți vânătorii pe rând. «Fugi deaicea moșule, se poate una ca asta! Dumneata care o viață întreagă ai trăit în mijlocul codrului, luptându-te nu odată cu ursul și cu mistrețul». «Păi de domnișorilor, dumneavoastră ați făcutără vânători multe, și p' aici pă la noi în țara rumâncască, ș'apăi și pân alte țări îndepărtate și ați văzută multe, pă când eu tot p' aci am rămas pă lângă cocioabă». Inșă vânătorii nu vrură deloc s'ăl lase pe moșul și după multă stăruință, acesta se înduplecă și începu să-și spuie pățaniile, după ce își dresă mai întâi glasul. «De boierașilor,—măncava'r moșu —, multe n'am aflat în viața mea. că s'ă an prost, opincă dela munte, inșă dacă v'o place să auziți și câteceva din viața mea, atunci ascultați». Toți vânătorii erau numai urechi și cel mai mic sgomot, nu se auzea. Era acum vr'o șaizeci dă ani.

Eu am acum o sută, așa c'aveam p'atunci vr'o treizeci (?) D'abia mă luasem cu baba mea—Dumnezeu s'o ierte, că o duceam bine împreună. — Să vă spuî, Mă pune Necuratu într'o zi-mi iau rugina din cui și să apuc potica spre codru. Eram tare p'atunci, mă țineau bine picioarele, nu ca acu, când am îmbătrânit. Cum vă spusei; merg toată ziua la potică, dar dăgeaba că nu găsesc nimic. După nămiezi o luai îndărăt spre bordei și cum călcam așa nainte,—era spre sară, soarele, numa d'o jumate suliță pă cer —, dau d'o râpă. Mă opresc și văd pă malu celălalt al râpei, un brad mare dă vr'o 50 60 dă metri, scos de vânt și aplecat cu vârful dă marginea prăpăstiei pă care stăteam eu. Ca să scurtez drumul, că era târziu ș'apăi și bradu venea ca o punte, ce lega râpa unde ieream eu cu malu dă dincolo, o iau încetișor pă brad în colo. Când dau s'ajung dă partea cealaltă... ptiu, ce să văd, un urs cât toate zilele la tulpina bradului dărâmat. Eu, sărac de maica mea, mi se făcuse păru măciucă 'n cap, dau fuga să mă întorc și-o iau îndărăt. Când s'ajung la margine ce să vezi, hop alt urs, cât o gogojină. Ce să vă mai zic, înghețase sângele în vinile mele. O iau iară îndărăt pă brad. Când colo ursu dă partea ceia venea țintă la mine, mă n-torc,—ăl dă dincoa și el la fel. Așa stăteam la jumătatea bradului și așteptam. Urșii tot veneau....» «Ei și pe urmă, și pe urmă!»!, făcură brânzoii în cor, ca broaștele din baltă. «Cum de ai scăpat moșule de așa

mare bocluc?» «Ce să scap, par'că mai era vorba de scăpare.

A venit ăla dă colo și ăla de colo și m'a mâncat țără....» (Sâc)!

Carol Riske.

Vânătorule!

*Tu rege al naturei! tu care ai domnit,
peste întreg pământul decând el s'a urzit,
decând firul de iarbă pe el a înverzit,
și codri verzi pe munte, izvoare au umbrit.
Tu singur cunoscut-ai natura 'n infinit,
în asfințit de soare ca și în răsărit.
Tu ai avut prilejul, să-i fii ei cunoscut,
și ea să te alinte cu dezmerdat plăcut.
Tu care ascultat-ai murmurul cadențat,
al râului din munte, de stâncă alăptat,
Ai adormit în vraja amurgului de seară,
în tainica poiană cu flori de primăvară.
Ș'n visul tău de aur, de seamă n'ai băgat,
ce cursă fi se 'ntinse și cum te-a 'ncătușat,
un monstru al naturei, ce n'a cunoscut mila,
căci în a sale vine, e sânge din Atila.
Iată acuma ceasul din urmă a sunat,
fă cruce și sărută pe unde ai călcat,
îngroapă-ți amintirea în suflet chinuit
și lasă-l ca să sboare înspre nemărginit.*

Craiova, 11 Februar 1923

Emil Sevastos

MODIFICAREA LEGEI

Pentru a se veni cât mai larg în ajutorul modificării legii de vânătoare, se deschide această rubrică, liberă discuțiilor, și unde fiecare își poate exprima vederile sale. Prin aceasta nu se înțelege că Uniunea își asumă în întregime părerile publicate aci, urmând că atunci când va fi chemată să-și spuie cuvântul să poată fi expresia celor mulți.

Contribuțiuni la modificarea legii

(urmare)

Art. 30. — E bun, numai în ceiace privește vânătoarea cu ogari, care să fie exterminați pe orișice cale de către orișicine și să se dea putere judecătorilor de a aplica amendă imediat, fără drept de apel, posesorilor de ogari, pe baza convingerei personale, anunțat de oricine.

Copoiul e cel mai bun distrugător al vulpilor burșucilor și chiar lupilor, fără de care cu greu se vânează.

Este cel mai bun protector al iepurelui, având o luptă dreaptă cu el, chestie de strategie, etc., gonind câte unul și înștiințind prin chefnit pe alții, a luat-o la sănătoasa, deci să fie permisă fără autorizația ministerului.

Ne fiindu-i permis, fără stăpân, a colinda terenurile, a se prinde, nu a se ucide (și prepelicarul la fel).

Ceilalți câini de categoria copoiului (câini de vânat) la fel (bassetul, foxul și cănele de mistreț).

La munte braconajul e în floare, nici nu se știe că există vre-o lege. Autoritățile nu pun nici un interes pentru aplicarea legii.

Art. 32. — Vânatul rănit să se poată urmări pe ori și ce teren, afară de cele închise expres pentru vânat. De oare ce, un proprietar al unui teren cât de mic după actuala lege, ar găsi motiv de proces, sau alte neplăceri să ți le facă pe teren.

Art. 33. — În ceea ce privește câinii păzitorilor de turme, sunt de părere, ca la câmpie să fie obligați a-și ține câinii legați ziua, iar liberi numai noaptea; de oare-ce, nu odată ne-a fost dat să vedem câini buni de vânătoare rupți de câinii de la turme; dar am asistat în foarte multe rânduri, cum câinii dela turmele de oi, să fie la sute de metri depărtare de turmă, și în ordine excelentă de tiraliori, să caute prin grâu sau miște. Și fiindcă sunt ținuturi, unde lupii și ziua fură oi, mai ales în apropierea pădurilor și a porumburilor (la câmp) se poate lăsa de fiecare turmă maximum 2 câini liberi și ziua, dar în apropierea stânei ori a turmelor la pășune, pe răspunderea ciobanului (baciului), cari nu pot fi atât de periculoși.

Ogarul să fie permis a se ucide pe câmp, chiar lângă stăpânul lor, de nu este legat, căci adesea pleacă cu ogarul în scopul de a prinde vânatul și cum te-a zărit l'a legat ca apoi să-i dea drumul.

Delictul este comis și când pleacă cu ogaru legat la câmp, așa că să dea 300 lei a și-l ține numai acasă ca câine de lux, fiind legat ziua și noaptea liber în curte.

Cu câinele de casă numai legat i se poate permite eșirea la câmp, (mai ales cei cu vitele).

Incunoștiințarea prinderii prepelicarului, să se facă și prin Prefectura județului și prin revistă, sau să fie anunțată Uniunea de găsirea câinelui, unde păgubașii să se adreseze.

Art. 34. — Și al vânatului vătămător ?

Cred că nu.

Dar al sitarilor, rațelor, etc., și în general a vânatului pasager ?

Art. 37. — Să se admită dar în suma de lei 100, să se coprindă : permisul de vânătoare, permisul de a purta armă, permisul de a avea 1—2 câini precum și dreptul de a putea vâna ori și unde conf. art. 3.

Art. 39. — Nu este just, ca paznicii de vânat, cari poartă armă de vânătoare, să fie scutiți de permisul de vânătoare. Tot asemenea și acei cari sunt chemați la vânătorile din oficiu. Cine este vânător, cine vânează, să aibă permis de vânătoare, și ori unde ar fi găsit îmbrăcat ca vânător să fie impus la taxe.

Guarzii câmpeni, paznicii, etc. să poarte revolve, arme cu glonț sau pumnale.

Art. 48. — Cât și șefilor de gări și personalului de tren, la controlul biletelor (și al vapoarelor, portului).

Art. 49. — Cei cari au arme de vânătoare, dar nu vânează, să plătească o taxă pentru permisul de vânătoare, însă sancțiunea pentru aceasta să fie severă, fiindcă dintre cei dela țară, nu știu dacă va fi vre-unul, care să poseadă arma de vânătoare și să nu vâneze cu ea.

E bine ca permisul de vânătoare să fie numai 50 lei, și să scutească pe vânători de portul de armă și taxele pentru câini.

Portul de armă să fie egal cu permisul de vânătoare, spre a nu se mai putea nimeni sustrage dela aceste taxe.

Revolverul și pistolul să se taxeze cu 10—20 lei.

Art. 52. — La aliniatul a. să fie scutite numai armele model vechiu, cu cremene, etc. de oarece, mulți dintre noi, de și avem arme suvenir dela părinți, la cari arme le putem zice „model vechiu” totuși sunt excelente arme de vânătoare cu care putem vâna destul de bine ; sau acele ce sunt stricate și nu se pot repara.

Al. e). Se va adăuga : dacă nu le întrebunțează la vânătoare.

Art. 53. — Modificându-se cu 50 lei în loc de 10 lei și adăogându-se : Păzitorii saiariați ai statului și particularilor n'au drept a scoate permise de vânătoare. Să se prevadă sancțiuni grele pentru acei ce vor contraveni legea.

Articole de vânătoare la Magazinul „FACLA“

— Calea Victoriei, No. 113 —

În vederea sezonului, este cel mai bine asortat și vinde mai effin ca ori unde. *Invinge orice concurență*

Puști noi (cu sau fără cocoașe) din cele mai renumite fabrici, pentru puibere cu sau fără fum.

Tuburi de diferite calibre. Calități superioare.

Alice și Capse.

Bure (de păslă, feutru, carton) *superioare*. Diferite calibre.

Genți, cartușiere, tocuri pentru puști, curele, etc.

Diferite accesorii pentru încărcat cartușe și cărățat armele.

□ □ Primește comenzi pentru încărcarea cartușelor cu material fin și garantat □ □

✦ ✦ ✦ Primește arme și articole de vânătoare de ocazie spre vânzare ✦ ✦ ✦

Art. 54. — Având armă de vânat, să aibă permis și autorizație de port armă și să se conformeze prescripțiilor de aci.

Art. 55. — Să se fixeze taxa de 300 lei pentru ogarii care sivesc numai pentru curte, iar ceilalți să fie complect exterminați. Judecătorii, avizați că cineva posedă ogari, să aibă dreptul de a aplica amenda, fără drept de apel la instanțele superioare.

Pentru 1—2 câini, prepelicari sau copoi, vânătorilor cari au permis de vânatoare, să nu li se perceapă o taxă de 50 lei de fiecare câine în plus, de oarece aceștia, sau dispun prea mult și fac lux, ori vânează pentru interes personal și fără drag pentru ocrotirea vânatului, ci pentru distrugerea lui.

Art. 58. — Câțele să fie scutiți de taxă, până la vârsta de 10—12 luni, dela care vârstă de abia se poate face încercarea lui pe teren. Orice câine de vânatoare, chiar dacă nu se întrebuințează la vânat, fiindu-se ca câine de lux, se va plăti taxa din lege.

Art. 59. — Animalele stricătoare și păsările răpitoare să fie considerate ca vânat și vânătorul să fie impus la taxele impuse tuturor vânătorilor.

Art. 60. — Și toți, cari sunt însărcinați și pentru controlul permiselor de vânat conf. art. 48 și vor avea dreptul și pentru controlul autorizațiilor de port armă și orice vânător cu permis.

Art. 62. — Vânătorile oficiale se vor ordona și face de către: 1) Șeful ocolului silvic, 2) Proprietarul terenului, 3) Arendașul vânatului, 4) Soc. de vânatoare, 5) Prefectura județului.

Cel dela No. 1, numai pe teritoriu (de orice fel) al Statului, pendinte de ocolul său și chiar cel arendat, dacă arendașul refuză în scris.

Cel dela No. 2, numai pe terenul rezervat lui ($\frac{1}{2}$).

Cel dela No. 3, numai pe terenul arendat lui.

Cel dela No. 4, pe proprietățile arendate lor și particulare (comunelor, etc.) și pe orice teren, în caz de refuz în scris a celor de sus, și cele arendate.

Toți, la ordonarea și facerea vânătorilor, vor fi **obligați**: în primul rând,

1) A anunța ministerul de domenii, necesitatea facerei, fără a fi nevoie de aprobarea prealabilă.

2) A anunța Prefectura Județului.

3) A anunța una din societățile de vânatoare, cea mai apropiată, fără de care nu se poate efectua; încunoștințarea către societăți se va face oficial, conf. art. 15, 16, 19, sub iormă de invitație.

4) Primăria respectivă și paznicii de care depinde, vor fi de asemenea, anunțați, fiind strict obligatorie asistența paznicilor, la facerea vânatoarei.

Soc. și arendașul vânatului sunt obligați cel puțin odată pe an a face vânatoare din oficiu chiar de nu se reclamă, și în caz că se reclamă cel puțin 5, proprietarul terenului la fel, și chiar pentru păsări răpitoare.

Societățile la facerea vânătorilor pe terenurile disponibile vor aviza și pe proprietar, (oricare ar fi), proprietatea Statului pe șeful ocolului.

Vânătorile oficiale nu se vor face pe terenul de protecție, decât când s'a prăsit prea mult vânat vâ-

tămător și atunci schimbând terenul, chiar înainte de 5 ani. Aceasta cu avizul societății locale.

Toți vânătorii, invitați la vânătorile oficiale, fie de ocazie, deși nu sunt vânători, nu pot lua parte la vânatoare și purta arma fără permis și autorizație. Toți vor fi în drepturi.

Art. 63. — Și arendașii vânători, ori comuna pentru proprietăți mici nearendate.

Art. 69. — Sub nici o formă, cei fără știință de carte, nu vor fi admiși, cât de buni ar fi ei, în acest scop.

Dacă nu-l notează pe braconier la câmp, unde l'a prins, l'a uitat până acasă cum îl cheamă pe contravenient, ș'apoi știe el ce este scris pe permis ori autorizație?

Art. 73. — Exact după d-l Petrescu, cu aplicarea recidivei și închisoarei.

Art. 80. — Eliminat.

Dar, în nici un caz, pe terenul de protecție, unde nici câinele nu va fi liber și nici vânatoarea la circa 100 metri, bătaia armei maxime.

Art. 100. — Se va pune în concordanță cu legea contabilității statului: numai prin licitație și fără privilegii și portije pentru protejați.

Art. 104. — Legea să fie trecută la ministerul de interne. În prezent tocmai autoritățile cari au posibilitatea aplicării legii, sunt înlăturate. Jandarmii primarii, etc., care țin de ministerul de interne își răspunde că n'au nici un ordin în această privință.

Aceste sunt părerile mele personale și cred că și a celor mulți. Ași mai putea adăuga că așa cum este alcătuită actuala lege de vânatoare, se vede că a fost creată numai pentru privilegiați. S'a călcat Constituția în picioare și chiar Legea Contabilității Statului pentru a ni se răpi dreptul ce-l avem de a îmbrățișa acest nobil sport.

Am văzut cu multă bucurie anunțat în Revista noastră a tuturor — nu a câtorva — că s'a hotărât modificarea actualei legi, care este vitreg întocmită și pentru vânat și pentru vânători.

Meritul desigur că se cuvine în primul rând „Uniunii Generale a Vânătorilor” și organului său *Revista Vânătorilor*, care în mod cinstit au apărut cauza societăților de vânatoare și a vânătorilor în genera și al doilea, tuturor acelor care le-au susținut și cu cuvântul și cu fapta, pentru realizarea și propășirea nobilei noastre pasiuni: vânatoarea.

G. D. Rizescu

APLICAREA LEGEI

D-lui Ministru de Domenii

Loco.

Domnule Președinte,

Am onoare a aduce la cunoștința D-voastră spre a se publica în Revista Vânătorilor.

În cursul unei Ianuarie a. c., a fost dat în judecată individul Niculae St. Mincu din Satul Strachina Comuna Tândărei ca contraveniențe la art. 50, 57, 58 și 85 din legea pentru protecția Vânatului.

2) Ion Gădan și Niculae Ion Gădan ca contravenienți la art. 55, 69, 73, 75 și 85 din legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei.

Primiți asigurarea distincției mele considerațiunii și stima ce vă port.

Aurel Comșa.

O pasăre care vorbește

Colecțiile grădinelor zoologice din Londra, așa de importante prin numărul speciilor pe care le conțin, se îmbogățesc în fiecare zi, prin cumpărarea animalelor, celor mai rare.

Ni se semnaleză sosirea unei păsări originale din Nordul Indiilor, care face parte din clasa *animalelor vorbitoare*.

În adevăr, pasărea *myrah* care aparține genului păsărilor *dentisorte*, învață să vorbească cu cea mai mare ușurință.

Pasărea pe care o posedă celebrul *Joo* din Londra cunoaște două limbi, de oarece se exprimă tot așa de bine în limba engleză, ca și în cea hindustană; și poate pronunța chiar un oarecare număr de proze în amândouă aceste limbi.

Vasile Dem. Bradu.

CUTIA CU SCRISORI

Dragă Scraba,

Am citit în revista noastră, pe care cu multă plăcere o aștept și o citesc și în care văd pe fiecare zi progres, că *încurcătura* de lege se va modifica.

Sper că de data aceasta se vor deschide ușile largi... largi de tot și pentru toată lumea.

Ar fi de dorit ca toate societățile să-și dea avizul. Nu mă îndoiesc un moment, că Uniunea noastră, care este glazul și voința mulțimei, nu va avea cuvântul. Să-mi fie permis să ți-o spun verde: o modificare sănătoasă și serioasă, n'o pot concepe, decât pieptănată în 8-10 ședințe a *întregului consiliu, nu două trei persoane, cu sau fără experiență, pot face ceva bun*. Să eviți a te atrage în cursă, ceea ce de sigur că vor încerca. N'ar fi cavaleresc.

De sprijinul nostru pe care cu toții suntem hotărâți să vi-l dăm, cred că nici desidența Uniunii noastre, nu se îndoiește, curent ce de altfel l'am întâlnit pretutindeni pe unde am fost prin provincie.

La o ședință pe care am avut-o zilele trecute și la care au luat parte aproape o sută de camarazi, entuziasmul a fost de nedescris. Am însărcinarea să-ți comunic că cu toții suntem hotărâți a te ajuta moral și material; în care privință, te rog, să-mi scrii.

Acum câțiva ani, când țiam scris scrisoarea pe care ai publicat o în Revista No. 3—4 și în care prevedeam că se vor găsi unii care nu te cunosc și

care să-și închipuie că ai fondat această societate cu scopul de a trage foloase materiale. Prevederile mele s'au împlinit. Ce decepție, astăzi plâng pe ruinele propriilor lor nesocotințe.

Parcă îmi vine să mă fac din nou prooroc, să zic: «Feriți-vă acei ce pescuți în apă tulbură, că plata Domnului, mare va fi ea».

Nu pot trece, să te rog, se exprimi, tuturor camarazilor care au luat parte la adunarea generală dela 27 Aprilie 1922 salutul meu, pentru modul conștiincios și stăpâni pe faptele lor, care face cinste tuturor participanților.

Incredințarea Revistei, mâna dreaptă a Uniunii, este judecata oamenilor înțelepți.

Să revenim puțin la lege.

a) Ai grijă, Nene, a nu se disconsidera prin noua lege *Constituția țării și legea contabilității statului* ca 'n actuala lege, unde s'au lăsat porțițe pentru privilegiați.

Arendarea terenurilor și pădurilor să nu se facă decât numai prin licitație publică.

b) Pădurile și terenurile de vânătoare ale statului, să nu se mai arendeze decât proporțional cu numărul membrilor dintr'o societate, sau a licitatorilor de care să se fie cont la ministerul de care va depinde legea — căci drept să-ți spun, nu pot concepe ca această lege se depindă de ministerul de domenii, unde nu există posibilitatea pentru aplicarea ei și așa cere chiar desființarea consiliului permanent, Inspectorului general și a direcției vânatului. Se vede rezultatul înființării lor (?!).

Să dau un exemplu:

Desigur că și printre camarazii din București se comentează, ca și pe aci, chestia înființării celor două societăți... aristocratice: Potârnichea și Ciornuleasa.

Protipendada, dându-și seamă că taxele exagerate, introduse prin surprindere la Soc. «Lunca» nu-s suficiente, față de timpuri, au hotărât înființarea societății Potârnichea introducând în statutul ei, citește cu atenție: *numărul membrilor limitat la 20; iar cotizația anuală 3000 (trei mii) lei (?!).*

Văzând ofertele de înscriere, s'au gândit să înființeze alta și mai și: Ciornuleasa, unde se lasă tot: numărul membrilor limitat la 20; iar cotizația anuală de 10000 (zece mii) lei (?!).

Poate un profesor, un doctor, un avocat, un militar etc. etc. se mai facă parte dintr'o asemenea societate?

Desigur că nu. Selecționare pe clase. Interesul personal, în detrimentul celui general.

Nu mai vorbesc pe ce nume au fost luate pădurile și terenurile, destinate acelor societăți.

Constituirea societăților Potârnichea și Ciornuleasa vor înăbuși și cred că nimeni nu se îndoiește de aceasta, posibilitatea celorlalte societăți, fie ea chiar Diana sau Lunca, a mai lua în arendă vr'un teren sau pădure, față de sumele enorme ce pot oferi societățile aristocratice și la care s'ar mai putea adăuga și influența acelor personaje pe la minister.

lată unde duce, sau mai bine zis, unde tinde actuala lege de vânatoare, creată pentru o anumită clasă de oameni.

O lege de privilegii și de plutocrație.

De aceia zic, că arendările să se facă proporțional cu numărul membrilor dintr'o societate.

c) Taxele sunt mari. Sancțiunile exagerate.

d) Cel ce are permis de vânatoare să fie liber să vâneze pretutindeni, unde nu sunt table că «vânătoarea este oprită».

Dacă nu chiar cum e în legea bulgărească, grecească, etc.:

e) Orice vânător, găsit chiar în oraș, să fie apucat de taxele către stat.

f) Jandarmii, în primul rând, să fie făcuți responsabili și chiar pedepsiți prin lege, dacă în comunele lor se găsesc locuitori, care au arme, ogari etc. etc. fără să fi achitat taxele legale, și să aibă în deaproape supraveghere pe acei ce vâneză în timpul oprit de lege.

etc. . . etc. . . etc. . .

Poți face uz de aceasta scrisoare, în total sau în parte.

Cu dragoste camaraderească.

M. Muhu.

Domnule Scraba,

Imi dai voie se adaug și eu un cuvânt la cele afirmate în revista noastră, relativ la abuzurile dela ministerul de domenii. Consiliul permanent, direcția vânatului, etc. etc. că întradevăr multe și variate mai sunt.

Ași dori se cunosc—dorința pe care de altfel o văd la toată lumea, cu care am avut ocazie să vorbesc—următoarele :

Sunt informat, că pentru o pădure a statului din Dobrogea, s'a oferit de diferite societăți de vânatoare din București, precum și de persoane particulare suma de 5000 lei.

Cum această sumă a fost oferită de societăți, care nu pot fi puse la îndoială că nu vor ocroti vânatul; mă mir și eu împreună cu toată lumea, ce motive au îndemnat pe cei în drept să o dea pentru 2500 lei.

Dece atâta desconsiderare a legii. Nu se poate admite atâta abuz și jaf cu banul statului.

Acum sau mai târziu, aceste licitații vor trebui anulate. Li poți asigura de aceasta.

Cu stimă
T. Petrescu

BIBLIOGRAFIE

În editura «Chasse & Pêche» a apărut o lucrare foarte importantă pentru distrugerea inamicilor vânatului, intitulată : «Vade-mecum du pléneur» de Jean Dailly, avocat la Curtea de Apel din Paris.

D-l Jean Dailly consideră — cu drept cuvânt — distrugerea animalelor stricătoare și păsărilor răpi-

pitoare ca un sport, și demonstrează că fiecare vânător este dator, ca prin observațiile sale se contribuie la studiul acestui sport, pe care trebuie să-l practice din când în când.

În această lucrare, cu îngrijire tipărită și pe hârtie velină, autorul pune în evidență practica, atât de necesară acestui sport. În ea gasim sfaturi, mijloacele, diferite curse precum și grija și prevederea ce trebuie să avem pentru fiecare fel de vânat în parte la care mirosul, văzul, urmele, culcușurile joacă un rol important în acest studiu și diferă dela un animal la altul.

Nu se neglijează în această lucrare a se recomanda diferitele mirosoare și desinfectante ce se pot întrebuința pentru fiecare animal în parte.

Pentru a fi și mai bine înțeles, autorul, ornează cele 76 pagini de text cu numeroase gravuri, executate de M. Moisand, bine reușite și de o importanță capitală, pentru înțelegerea diferitelor prinzători precum și a aranjării lor, Prețul 8 franci (francezi).

De vânzare la «Chasse & Pêche», Rue de la Concorde 72, Bruxelles.

— S —

INSEMNAȚII

În numărul 31 al revistei noastre, publicăm o scrisoare a d-lui V. Ardeleanu, prin care cerea ca **d-l G. Nedici, vice președintele disidenței Uniunii Consilier la Înalta Curte de Casație și Inspector General al Vânatului, să dea lămuriri asupra sumelor încasate timp de doi ani, pentru Reuniunea pentru ocrotirea vânatului din Transilvania, câte 40 coroane anual dela fiecare vânător și chiar dela ofițerii din armata din Transilvania, căci altfel nu i se elibera permisul de vânatoare, permis ce urma să fie iscălit d-l Nedici. D-l V. Ardeleanu cerea și un bilanț.**

Cum chestiunea e destul de gravă, se impune ca d-l Nedici să răspundă, fără întârziere asupra acuzațiilor ce i se aduc, asupra sumelor încasate și cheltuite, ce nu s'a văzut niciodată prin reviste sau ziare.

Un alt exemplu

În urma hotărârei luată între membrii Consiliului de Administrație al Societății „Crângul” din București, a se majora donațiunea făcută Uniunii, la afilierea sa, s'a subscris suma de 640 lei de următoarele persoane :

Președintele 100 lei
Victor Chineze 100 lei
I. Cabiaglia 100 lei
V. Dumitrescu 50 lei
A. Ciconi 50 lei
I. Roșu 50 lei,
L-ț I. Diaconescu 40 lei
Pl. maj. Hiloși V. 40 lei
Ed. Paluta 30 lei

Petre Chirovici 20 lei,
Stelian Ionescu 20 lei,
Bulfon 20 lei,
Iosif Reiner 20 lei,
Total 640 lei.

Fapta vorbește dela sine și Comitetul de Direcție al Uniunii, se simte plăcut obligat a mulțumi societății cât și fiecărui membru în parte și pe această cale.

Incă o încurajare

La Adunarea Generală a Uniunii d-l Em. Savapol, membru în Cogsiliu de Administrație, în dorința de a ajuta Uniunea a propus Adunării a se deschide o listă de subscripție pentru mărirea fondului Revistei Vânătorilor. Cum propunerea d-lui Savapol era dorința tuturor, s'a subscris următoarele sume:

Cercul Vânătorilor—București 2000 lei,
G. Combojorga 1000 lei,
N. Cosăcescu 500 lei,
Inginer Popescu 500 lei,
C. Stănoiu 500 lei,
Soc. Vulturul 500 lei,
Rodolfo Sonvilla 500 lei,
Soc. Jderul din Vâlcea 500 lei,
H. Walter 500 lei,
Popa Dumitru 300 lei,
Laurențiu Moldoveanu 200 lei,
Căpit. C. Marinoiu 200 lei,
Maior P. Namian 100 lei,
Al. Braunstein 100 lei,
Florian Oprescu 100 lei,
Scarlat Georgescu 100 lei,
Oswald Schun 100 lei,
Andrei Ciconi 100 lei,
Christofor Stefan 100 lei,
Total 7900.

E o măgulire pentru Revista noastră, cum e încurajată și ajutată. Ne vom sili a le arăta recunoștința noastră,
Red.

* *

Cercul Vânătorilor din București, Soc. Vulturul din București și d-nul G. Combojorga donând Uniunii mai mult de 1000 lei, conform Statutul, au fost proclamați membri de onoare ai Uniunii Generale a Vânătorilor.

CORESPONDENȚA CU PROVINCIA

C. Ionescu-Constanța. Există o singură Uniune Generală a Vânătorilor. Revista Vânătorilor este organul oficial al Uniunii. Orice corespondență, mandate etc. trebuie adresate numai la Sediul Uniunii. Str. Septembrie No. 85, București

C. V.-Craiova. Dacă nu va voi, vom răspunde noi.

V. I.-Iasi. Citește cu atenție „Adunarea Generală” și te vei convinge.

N. C. Huși. Suntem în așteptare.

M. M. Galați. Avem încrederea în camarazii noștri din localitate. Mulțumim.

C. Popescu-Fălticeni. Cunoaștem cazul.

N. Filipescu-Brăila. Vom aviza toate societățile spre a-și da avizul. Puțină răbdare.

MICĂ PUBLICITATE

Legea de vânatoare. De vânzare la Uniune str. 13 Septembrie 85, București. Prețul 2,50 exepclarul.

Căendarul pe 1923 al U. G. a V. frumos ilustrat și cu îngrijire tipărit. Prețul 2 lei exemplarul. De vânzare la chioșcuri și la Societățile de vânatoare din localitate precum și la Uniune.

Capse Elley, Hirtenberg și R. W. S. de vânzare la Uniune, str. 13 Septembrie No. 85, București.

Setteri. Căței de 6 luni de vânzare la Unijune, str. 13 Septembrie, No. 85, Bucnești.

Braci. Căței tineri. Brădeanu, Epurilor 40, București.

Armă Piper Bayard cu două rânduri de țevi (una cu gloanțe) calibru 16 (cu cocoșe). De vânzare. Adresa la Uniune: 13 Septembrie No. 85 — București.

Câini de vânatoare diferite rase. Dresate și nedresate. — Adresa: Popa I. Dumitru, comerciant str. Stoian Militaru, Com. Șerban Vodă (Bellu).

Pointer, pur sânge, tânăr, vând convenabil. Rădulescu, B-du Filantropiei No. 26, — București.

De vânzare teren pentru clădirea de vile. circa 9000 m. p. Distanță 400 m. gara Predeal, pe Susai, deasupra pe deal, dela Palace hotel, pe vechea graniță, cu vedere pitorească spre Predeal și valea Timișului. — Terenurile limitrofe parcelate s'au vândut și urmează ca în primăvară să se clădească. Bucata aceasta o pot vinde chiar și întreagă. Amatorii rog a se pune în legătură directă cu subsemnatul. Prețul avantajos, iar locul se poate vedea și da chiar o schiță.

Adresa: Vasile Chirvase, comuna Bacifalău Săcelele jud. Brașov.

Brigadir de vânatoare cu referințe bune. Specialist în ale vânatoarei. Cunoaște împălerea animalelor și păsărilor, montajul coarnelor de cerbi și căpriori. Specialist în stăpîrea animalelor și păsărilor răpitoare cu mijloace speciale.

Fasaneria sistematică și naturală.

Argăsirea diferitelor piei (dubălăria).

Caut post.

Adresa: la Unirne, 13 Septembrie, 85. București.

Silvicultor, cunoaște perfect româna, franceza, engleza, germana și ungara. Diplomat de Societatea S-t Hubert—Club din Franța. Bune referințe și certificate și din România. Specialist pentru creșterea și reproducerea vânatului; exploatarea pădurilor, etc. etc, dorește un post similar.

Adresa: Uniunea Generală a Vânătorilor, str. 13 Septembrie 85, București.

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR

Scopurile sale coprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate societățile de vânătoare se pot grupa în jurul ei.

TAXA DE INSCRIERE este numai 40 lei
(N'are cotizațiuni lunare sau anuale).

MEMBRII ADERENȚI: cei ce donează până la 100 lei.
MEMBRII ACTIVI: cei ce donează cel puțin 100 lei.
MEMBRII ONORIFICI: cei ce donează 1000 lei.

Sediul : STR. 13 SEPTEMBRIE No. 85
— BUCUREȘTI —

REVISTA VANATORILOR

(Organ oficial al Uniunii
Generale a Vânătorilor).

Publică: articole cu subiecte pur vânătorești; numele membrilor Uniunii; numele donatorilor; lista contravenienților la legea de vânătoare; dări de seamă a societăților de vânătoare, etc.

Abonament **50 lei** anual.
Primește anunțuri comerciale 4.000 lei pagina anual.

Sediul : STR. 13 SEPTEMBRIE No. 85
— BUCUREȘTI —

ATELIER DE ARMURARIE

CĂLIN CURCĂ

(fost 15 ani în atelierul E. BUCHMANN)

Aduc la cunoștința Onor Clientelei mele, precum și tuturor persoanelor-vânători, că în vederea timpului, am deschis un atelier special de armurărie în

Strada TURCULUI No. 3

și mă pot angaja, a executa orice lucrări și reparațiuni privitoare a *arme de vânătoare, de tir, cu glonț și de precizie, revolvere, pistoale, etc. etc.*, cu prețuri avantajoase.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 20 la sută.

Cumpărați :

Calendarul Uniunii Generale a Vânătorilor

Frumos ilustrat și cu îngrijire tipărit.

Prețul 2 Lei.

De vânzare: la toate chioșcurile de ziare și la Societățile de vânătoare din localitate.

Citiți și răspândiți :

Biblioteca de aur a copiilor și tinerimei

Aprobată de onor. Ministerul Instrucției

Singura carte menită să îndrumeze pe cale bună copiii și tineretul.

Prețul popular 2 lei exemplarul. Se vinde pretutindeni, și la Editura Românească G. Iliescu, Sf. Ionică 6, București.

Genți de vânatoare -- Cartușiere -- Tocuri
== pentru arme ==

Zgârzi-lese, Jambiere, curele de arme,
Botnite de câini, Bice de vânatoare, Cra-
vașe împletite, Port-bagaje, Roch-Sacuri.
Cutii pentru cartușe etc. și ori ce articol
de vânatoare (în ceea ce privește curelăria).

— Atelierul de curelărie —

M. Soglu & S Berbec

Str. 13 Septembrie No. 65 (vis-a-vis de
— Cazarma Cuza) —

Lucru artistic și cu prețuri absolut convena-
bile. Nu cumpărați nimic înainte de a vizita atelierul
nostru.

N. B. Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se
bucură de o reducere de 10 la sută.

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR
STR. 13 SEPTEMBRIE, 85. — BUCUREȘTI

Domniei-Sale

Domnului

Anton Alac

Str. Prâilei 43

Focșani

— 5 LEI —

== INSTITUTUL ==
DERMOPLASTIC-ZOOLOGIC

== pentru împăiere ==
PROPRIETAR:

IOSIF ENĂCHESCU-MUȘCEL

27, STRADA AVEVIC, 27
(prin Șoseaua Kiseleff)

— (Casa proprie. — Telefon 3213) —

Primește tot felul de animale pentru
naturalizat (împăiat) cari se vor executa
după cea mai nouă dermoplastică. Pri-
mește piei de animale pentru argăsit și
prepararea lor ca: covoare, capete, etc.
Pentru muzeele școlare, furnizează tot
felul de obiecte zoologice necesare stu-
diului istoriei naturale.

Membrii Uniunii Generale a Vă-
nătorilor se bucură de o reducere de
20 la sută.